

щати въ Америкѣ, кѣчетата влечатъ кола натоварени съ дърва и рѣка, и свършватъ дръги слѣжемы вмѣсто коня.

Нѣкое кѣче живѣло четиредесатъ дни безъ хранѣ, и дръго тридесатъ и шесть. Извѣстни са примѣри за кѣчета, които научили да четятъ днѣ-тѣ на недѣли-ж-тѣ. Нѣкое кѣче, кое-то Англичинъ кѣпилъ отъ Ирландецъ, не начало да аде никакъ въ петѣтъ, защото-то така было начило отъ прѣвѣи си господарь, кой-то, като былъ латинецъ на вѣроисповѣданіе говѣкалъ този дѣнь.

Нѣкое кѣче въ Лондонъ, стоало цѣли двѣ години върѣхъ грога на господаря си. И останало тамо до гдѣ-то умрѣло.

Кѣчета сж свързвали нѣ кога тѣсно пріятелство съ лѣвовы.

Нѣкой лѣкаръ намѣрилъ нѣкое хромо кѣче, и като го хвалъ въ кѣщ-тѣ си, ицарилъ го; подирѣ го испж-дилъ. Олѣдъ нѣкой мѣсѣцъ дошло това кѣче пакъ на врата-та мѣ, сдрѣжино съ дръго кѣче, кое-то сжщо така охромѣло; и съ погледы-тѣ си молило лѣкаря да направи това добро и на пріятеля мѣ, кое-то направилъ немѣ. Това показва, че кѣчета-та иматъ сила да съобщаватъ едно на дръго мыслы-тѣ си.

На единъ отъ Япѣйски-тѣ вѣрхове са намѣрѣва мѣнастырь-тѣ на свѣтый Бернарда, прочѣтъ за христіанско-то страннолюбіе на калогеры-тѣ. Тѣзи довери иноцы, ако и сиромаси, не само че иматъ всакога отборени братни-тѣ си на всакой пѣтникѣ, но и посѣщаватъ себе си на опасно-то дѣло да търсятъ вѣдны-тѣ, колко-то по о-нѣзи планины, пристигатъ на-временѣ и притисватъ вѣнѣзпни снѣжни вѣхрѣшки. На тѣзи достопохвалны подвижы помагатъ имъ чѣдно калогорни нѣкои кѣчета. И десѣтъ и дванадесѣтъ крака ако е зарынатъ подъ снѣга вѣдны пѣтникѣ, то кѣчета-та, съ остриж-тѣ на оконаніе-то си, откриватъ го. Той часъ начинатъ да раз-